

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και στα έξοδα της Wolf Oil.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', 75 και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2015 — Alkarim for Trade and Industry κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-35/15)**

(2015/C 089/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Συρία) (εκπρόσωποι: J.-P. Buyle και L. Cloquet, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1105/2014 του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2014/730/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, καθόσον δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της πριν επιβληθούν οι επίδικες κυρώσεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι παράνομες, καθόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπουν το άρθρο 32 της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ και τα άρθρα 14 και 26 του κανονισμού 36/2012 ⁽²⁾, δεδομένου ότι ουδέποτε η προσφεύγουσα είχε συμμετοχή, εν γνώσει ή εκ προθέσεως, σε δραστηριότητες με σκοπό την καταστρατήγηση των ευρωπαϊκών και διεθνών κυρώσεων.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας, καθόσον βάσει αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκρινόντων στοιχείων προκύπτει ότι τα επίδικα μέτρα λήφθηκαν εκδόθηκε με πρωταρχικό σκοπό άλλον από εκείνον που αναφέρεται σε αυτά (αποκλεισμός από την αγορά — ευνοϊκή μεταχείριση άλλων επιχειρήσεων).
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2015 — Hispasat κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-36/15)

(2015/C 089/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hispasat, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo και A. Balcells Cartagena, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, ειδικότερα, το άρθρο 1 της αποφάσεως, καθόσον διαπιστώνει την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως ασύμβατης προς την εσωτερική αγορά όσον αφορά την HISPASAT,
- να ακυρώσει, κατά συνέπεια, τις εντολές ανακτήσεως που προβλέπουν τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ορίζοντας την HISPASAT S.A ως άμεσο δικαιούχο του προσβαλλόμενου μέτρου υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών λόγω της οποίας πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση, δεδομένου ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν συμμετείχε στα μέτρα ούτε επωφελήθηκε από αυτά. Προβάλλει επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως κρίνοντας, μετά την έναρξη της έρευνας, ότι η HISPASAT S.A. είναι δικαιούχος των μέτρων, παραλείποντας να αναλύσει την κρίσιμη πραγματική κατάσταση και να παράσχει στην προσφεύγουσα δικαίωμα ακρόασεως κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.
2. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε τα άρθρα 106 και 107 ΣΛΕΕ, καθώς και το Πρωτόκολλο 26 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι τα μέτρα που προσβάλλει η επίμαχη απόφαση δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση καθότι δεν υπάρχει οικονομική δραστηριότητα, αλλά πρόκειται περί δραστηριότητας αναγόμενης στην άσκηση κυριαρχικής εξουσίας. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέτρα δεν αφορούν την παροχή δημόσιας υπηρεσίας κοινής ωφελείας (ΥΓΟΣ) και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η νομολογία Altmark ούτε η απόφαση ΥΓΟΣ 2005/842/ΕΚ (Απόφαση 86.2), βάσει της οποίας θα μπορούσε να κριθεί είτε ότι δεν υπάρχει κρατική ενίσχυση είτε ότι η ενδεχόμενη κρατική ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά.